MINUSMA ASIFU

Kapitein Sacha C. Stindt, Plaatsvervangend commandant A Compagnie 101 CISbat, voormalig hoofd sectie S6 ASIFU MINUSMA
Beeld & copyright o.a. Mediacentrum Defensie

In de lente van 2013 besloot de Verenigde Naties tot de oprichting van een vredesmissie in Mali. Deze heette de United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in Mali of kortweg MINUSMA. De totale omvang zou bijna twaalfduizend militairen behelzen. Daarmee zou het de op twee na grootste vredesmissie van de Verenigde Naties zijn. ➔

Over de auteur

Kapitein Sacha Stindt heeft na zijn officiersopleiding diverse commandofuncties binnen het vakgebied van de Verbindingsdienst uitgeoefend. Opleidingsontwikkeling en uitzendingen, waarvan de in het artikel besproken uitzending naar Mali hebben zijn inzetbaarheid verbreed en verdiept. Sinds maart 2015 is Sacha plaatsvervangend compagniescommandant van de A-cie van 101 CISbat.

De missie was per 1 juli van dat jaar gemandateerd om met name belangrijke bevolkingscentra te stabiliseren en burgers te beschermen. Daarnaast ook om door het hele land de staatsautoriteiten te herstellen en de transitie naar een nieuwe regering te ondersteunen. Overige zaken behelsden het beschermen van mensenrechten, het verlenen van humanitaire assistentie, het preserveren van cultureel erfgoed en het ondersteunen van rechtvaardigheid.

De lidstaten van de Verenigde Naties werden gevraagd bij te dragen aan deze missie. In november van dat jaar besloot het Nederlandse kabinet tot een bijdrage. Deze bestond onder andere uit een bijdrage aan de militaire component van de missie in de steden Bamako en Gao. De eerste was de hoofdstad in het zuidwesten van het land en de tweede was een belangrijke stad aan de rivier de Niger dichtbij het conflict in het noorden.
De kern van de missie bestond uit onder andere zo'n zeven infanteriebataljons en een aantal infanteriecompagnieën uit landen als Tsjaad, Burkina Faso, Bangladesh, Senegal, Togo en Niger. Deze eenheden waren ontplooid in een *Sector East*, een *Sector*

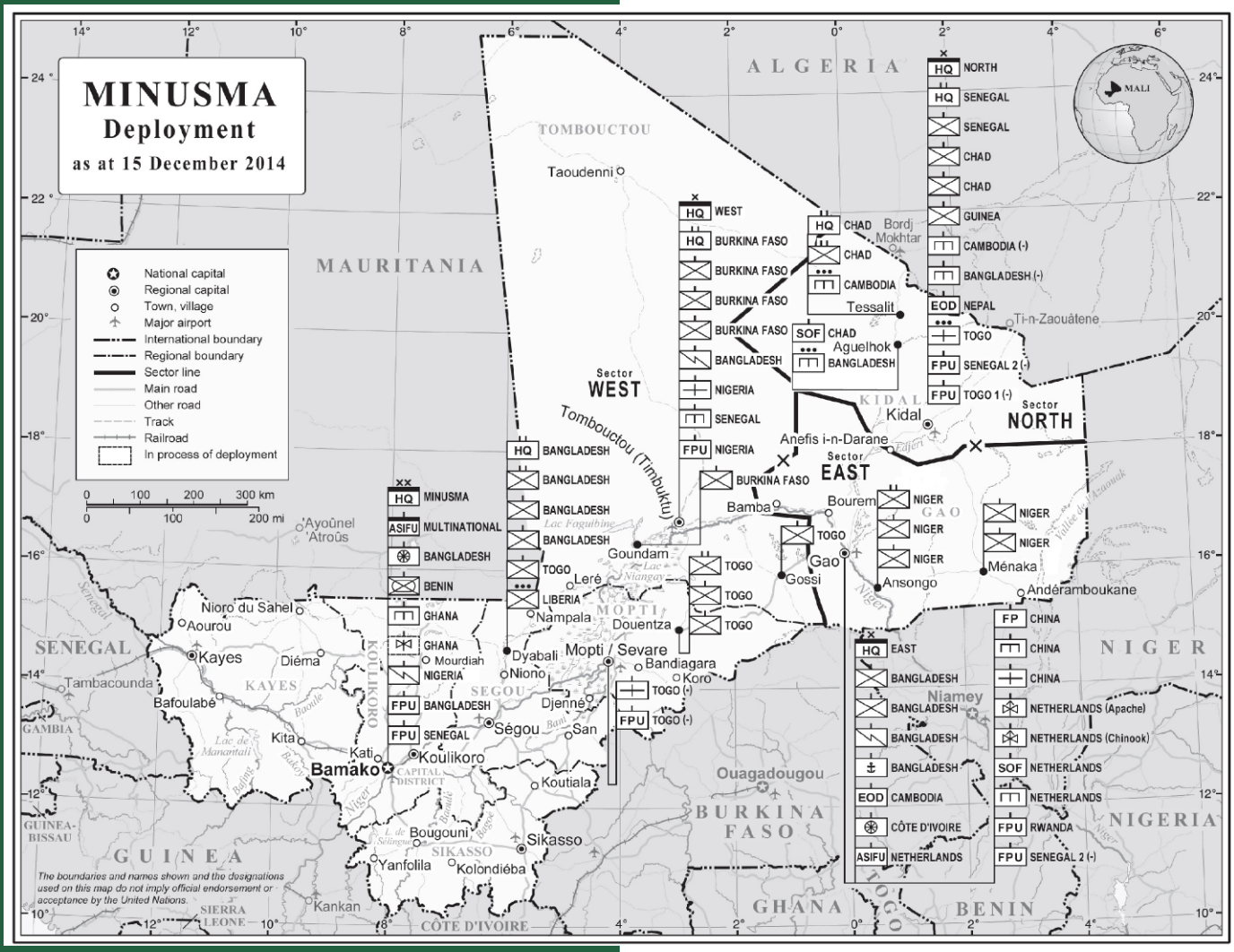

Kaart van het missiegebied

“ASIFU was in essentie het eerste inlichtingenbataljon van de Verenigde Naties.”

West en later ook een *Sector North*. De sectoren hadden elk een eigen brigadehoofdkwartier en omvatten tezamen de noordelijke regio’s Timboektoe, Kidal, Gao en Mopti. Het hoofdkwartier van de militaire component bevond zich samen met het missiehoofdkwartier in de hoofdstad Bamako in de Koulikoro regio. De afstand tussen Bamako en Gao was ruim duizend kilometer.

ASIFU

In het militair-strategische concept van de missie was aangegeven dat militaire operaties door inlichtingen gedreven zouden worden. Nederland had besloten samen met een aantal West- en Noord-Europese landen middels een militaire bijdrage de missie van deze inlichtingen te voorzien. Eén van de eenheden van deze bijdrage was de *All Source Information Fusion Unit*, of kortweg ASIFU. ASIFU was in essentie het eerste inlichtingenbataljon van de Verenigde Naties.

Vele studies en onderzoeksrapporten naar de rol van inlichtingen binnen vredesmissies gingen ASIFU voor. Bij een humanistische organisatie als de Verenigde Naties was reeds onderkend dat onpartijdigheid en transparantie al snel op gespannen voet staan met het beschermen van burgers en hun privébelangen. Helemaal wanneer voor hen schadelijke informatie in handen van de verkeerde partijen kon vallen. Deze paradox speelde dan ook regelmatig op tijdens de ontplooiing van ASIFU.

In de lente van 2014 kwamen na een rappe initiële ontplooiing het hoofdkwartier in Bamako en de eerste inlichtingencompagnie in Gao operationeel. Het multinationale hoofdkwartier bevatte naast een staf ook een *Analysis Fusion Cell*.

Dit was de spin in het web van informatiestromen binnen ASIFU. De overwegend Nederlandse compagnie bestond uit *Intelligence, Surveillance and Reconnaissance* eenheden en werd kortweg ➔

de ISR compagnie genoemd. Een tweede Zweedse ISR-eenheid zou volgen in 2015 en ontplooien in Timboektoe. Daarmee zou ASIFU als bataljon volledig operationeel komen.
De voor een vredesmissie unieke capaciteiten van ASIFU bestonden uit militaire tactische sensoren, gespecialiseerde analisten en inlichtingenmanagers die samen geïntegreerd een inlichtingencyclus in stand hielden. De sensoren waren bijvoorbeeld onbemande vliegtuigen, liaisonofficieren en *human intelligence* teams. Ook de commando's en de gevechtshelikopters van de luchtmacht vormden een belangrijke sensor voor ASIFU.
De analisten bestonden uit diverse specialisten die continue de gebieden politiek, militair, economisch, sociaal, informatie en infrastructuur onderzochten. Om de uiteenlopende informatiebehoeftes van MINUSMA-organisaties optimaal af te stemmen met het beperkte aanbod beschikte ASIFU over ervaren inlichtingenofficieren. Zij zorgden voor dagelijkse sturing, synchronisatie en coördinatie om de analisten en sensoren zo efficiënt en effectief mogelijk in te zetten.

De sensorteams verzamelden continue informatie door bijvoorbeeld opnames te maken met een camera op een onbemand vliegtuig. Deze informatie werd door de teams geanalyseerd en gerapporteerd aan het analyseteam van de ISR compagnie. Zij analyseerden de samenhang tussen de verschillende sensor-

“De sensoren waren bijvoorbeeld onbemande vliegtuigen, liaisonofficieren en human intelligence teams.”

rapportages. Vervolgens fuseerden ze de informatie tot geïntegreerde rapportages en verzonden die naar het ASIFU hoofdkwartier in Bamako.
Daar werd de binnengekomen informatie vanuit de sectoren en van bronnen in Bamako nogmaals verder geanalyseerd op samenhang en tot een eindproduct gefuseerd. Dit leidde tot dagelijkse, wekelijkse, maandelijkse en incidentele rapportages en *assessments*. Daarmee werden de militaire-, civiele-, en politiecomponenten van de missie en het missiehoofdkwartier voorzien van een gedeeld beeld en begrip van de situatie in het noorden.

INFORMATIESYSTEMEN

De generieke dienstverlening bestond in de basis uit de laatste TITAAN standaard voor missies. Twee paar statische gepantserde servercontainers waren ontplooid in respectievelijk Bamako en Gao. Voor de Zweedse ISR compagnie in Timboektoe was ook in beperkte mate TITAAN voorzien. Daarmee werden de standaarddiensten voor gebruikers geleverd zoals Microsoft Windows, Microsoft Office en IP-telefonie.

De analisten in Bamake en Gao maakten voor hun analyses gebruik van hoogwaardige software pakketten. In de basis was daar IBM i2 iBase, IBM i2 Analyst’s Notebook, ESRI ArcGIS en Microsoft SQL Server. IBase maakte een gedeelde database met de ISR compagnie in Gao mogelijk. Daarin werden grote hoeveelheden relevante meldingen en rapportages geordend en gestructureerd opgeslagen. Daardoor kon het tevens uitgebreide zoekopdrachten mogelijk maken.
Daarmee werd het leggen van relaties tussen losse informatie relatief eenvoudig en toegankelijk.

Door een directe link met deze database stelde Analyst’s Notebook de analisten in staat om deze relaties op verschillende wijzen geautomatiseerd te visualiseren. ArcGIS voegde aan de IBM software als geografisch informatiesysteem met name ook nog het geautomati- ➔

seerd projecteren van informatie op digitale kaarten toe. Daarnaast stelde het GIS analisten in staat visuele digitale producten bij te dragen aan alle fases van de inlichtingencyclus. Door deze software pakketten goed te gebruiken werd de tijd die benodigd was om onderzoek te plegen op de grote hoeveelheden data aanzienlijk verkort. Dit verhoogde het productietempo en gaf de analisten meer tijd voor de daadwerkelijke analyse.

ERVARINGEN

De standaard TITAAN architectuur van ASIFU was primair gericht op optreden in NAVO verband. De behoefte van de Verenigde Naties voor een inlichtingenbataljon in een vredesmissie bracht wezenlijk andere eisen voor de informatieondersteuning met zich mee. Deze vonden hun grondslag in de informatievoorziening tussen de sectoren, de infanteriebataljons en het missiehoofdkwartier.

De minimumeisen die daaruit voorvloeiden konden op vele flexibele manieren doelmatig ingevuld worden. Er bleek ruimte te zijn voor deze doelmatigheid als het Nederlandse contingent of Defensie het vermogen hadden gehad maatwerk te leveren. Ondanks welwillende lokale pogingen tot aanpassingen en creatief ontworpen netwerken ontbrak het in essentie aan dit vermogen.

In essentie was de eerdergenoemde software benodigd op de drie hoofdlocaties van ASIFU. Daarnaast beperkt op kleine verder gelegen locaties bij het uitbrengen van voorwaartse teams van liaisons en analisten.

In werkelijkheid werd dit om diverse redenen alleen geboden op twee hoofdlocaties. Hierdoor was één locatie aangewezen op eigen middelen. Het gevolg daarvan was dat de mogelijkheden tot het fuseren zoals eerder geschetst beperkt werden tot twee hoofdlocaties. Dit werd meegenomen in rapportages en evaluaties.
Daarmee konden dan toekomstige ASIFU eenheden van MINUSMA en andere vredesmissies meer op basis van maatwerk ondersteund worden.